

Posłuchaj

()

1 I mówił Pan do Mojżesza, mówiąc:

2 Poświęć mi każde pierworodne, otwarzające żywot między syny Izraelowymi, tak z ludzi jako i z bydła; wszystko bowiem jest moje.

3 I rzekł Mojżesz do ludu:

11 A gdy cię wprowadzi Pan do ziemie Chananejczyka, jako przysiągł tobie i ojcom twoim, i da ją tobie:

12 Odłączysz każde, które otwiera żywot, Panu, i co pierworodnego jest w bydłach twoich, co jedno będzie samczej płci, to poświęcisz Panu.

13 Pierworodne osłowe odmienisz owcą: a jeżeli nie odkupisz, zabijesz. A każde pierworodne człowiecze z synów twoich, zapłatą odkupisz.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Przygotuj komnatę twoją Syjonie, i przyjmij Chrystusa Króla:

* Którego dziewica poczęła, dziewica porodziła, która dziewicą pozostawszy, Kogo urodziła, tego uwielbiła.

■ Gdy wziął Symeon Dziecię na ręce, dzięki składając błogosławił Pana.

■ Którego dziewica poczęła, dziewica porodziła, która dziewicą pozostawszy, Kogo urodziła, tego uwielbiła.

■

■

■

1 I rzekł Pan do Mojżesza, mówiąc:

2 Mów synom Izraelowym, i rzeczesz do nich: Niewiasta jeżeli przyjąwszy nasienie, porodzi mężczyznę, nieczystą będzie przez siedm dni, według dni odłączenia miesięcznej.

3 A ósmego dnia będzie obrzezano dzieciątko.

4 A ona trzydzieści i trzy dni mieszkać będzie we krwi oczyszczenia swego. Żadnej rzeczy świętej nie dotknie się i nie windzie do świątnice, aż się wypełnią dni oczyszczenia jej.

5 A jeżeli dziewczkę urodzi, nieczysta będzie dwie niedziele, według zwyczaju choroby miesięcznej, a sześćdziesiąt i sześć dni będzie mieszkać we krwi oczyszczenia swego.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Gdy się wypełniły dni oczyszczenia Marji według zakonu Mojżeszowego, przynieśli Jezusa do Jeruzalem, aby Go stawili Panu.

* Jako napisane jest w zakonie Pańskim, iż wszelki mężczyzna otwierający żywot, świętym Panu nazwany będzie.

■ Oddali ofiarę za niego: parę synogarlic, albo dwoje gołębiąt.

■ Jako napisane jest w zakonie Pańskim, iż wszelki mężczyzna otwierający żywot, świętym Panu nazwany będzie.

■

■

6 A gdy się wypełnią dni oczyszczenia jój, za syna, albo za córkę, przyniesie baranka rocznego na całopalenie i gołębię albo synogarlicę za grzech, do drzwi przybytku świadectwa, i odda kapłanowi:

7 Który je ofiaruje przed Panem, i będzie się modlił za nią, i tak będzie oczyszczona od płynienia krwi jój; ten jest zakon rodzącej syna albo dziewczę.

8 A jeźliby nie znalazła ręka jój, aniby mogła ofiarować baranka: weźmie parę synogarlic, albo dwoje gołębiąt, jedno na całopalenie, a drugie za grzech, i będzie się modlił za nią kapłan, i tak będzie oczyszczona.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Oddali ofiarę za niego: parę synogarlic, albo dwoje gołębiąt.

■ Jako napisane jest w zakonie Pańskim.

■ Gdy się wypełniły dni oczyszczenia Marji według zakonu Mojżeszowego, przynieśli Jezusa do Jeruzalem, aby Go stawili Panu.

■ Jako napisane jest w zakonie Pańskim.

■ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

■ Jako napisane jest w zakonie Pańskim.

■

■

■

■ Jak niegdyś przewidziano: Matka Syjon mówi: Człowiek i człowiek narodził się w niej: a ugruntował ją Najwyższy. O wszechmocności Narodzonego! O wspaniałości z nieba na ziemię zstępującego! Jeszcze w łonie noszony, a już z łona matki przez Jana Chrzciciela pozdrowiony. Gdy był ofiarowany w świątyni, rozpoznał go Symeon, starzec znany, wieloletni, doświadczony i chwalebny. Wtedy poznał, wtedy uwielbił, wtedy powiedział: Teraz puszczasz sługę twego, Panie, w pokoju według słowa twego: gdyż oczy moje oglądały zbawienie twoje.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Symeon, człowiek sprawiedliwy i bogobójny, oczekiwający pociechy Izraelskiej,

■ A Duch Święty był w nim.

■ Symeon, odpowiedź był wziął od Ducha Świętego, że nie miał oglądać śmierci, ażby pierwiej oglądał Chrystusa Pańskiego.

■ A Duch Święty był w nim.

■ dwlekał odejście ze świata, żeby zobaczyć Narodzonego, przez którego ten został stworzony. Rozpoznawszy Niemowlę, starzec Dziecięciu stał się dziecięciem. Odnowiony w starości, który pełny był pobożności. Starzec Symeon nosił na rękach Chrystusa niemowlę, Chrystus królował Symeonowi. Powiedziane mu została przez Pana, że nie zazna śmierci, dopóki nie zobaczy Chrystusa Pana narodzonego. Narodził się Chrystus i spełnione zostało pragnienie starca na ziemi w jego starości. Ten, który przyszedł na zniedołężniały świat, ten przyszedł do starego człowieka.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Symeon odpowiedź był wziął od Ducha Świętego, że nie miał oglądać śmierci, ażby pierwiej oglądał Chrystusa Pańskiego:

■ I wielbił Boga, mówiąc: Teraz puszczasz sługę twego w pokoju, gdyż oczy moje oglądały zbawienie twoje, Panie.

■ Gdy wwdzili dzieciątko Jezusa rodzicy jego do świątyni, aby za nie uczynili wedle zwyczaju zakonnego, on wziął Je na ręce swoje:

■ I wielbił Boga, mówiąc: Teraz puszczasz sługę twego w pokoju, gdyż oczy moje oglądały zbawienie twoje, Panie.

■ Je chciał pozostać długo na tym świecie, a pragnąc Chrystusa na tym świecie zobaczyć, zaśpiewał z Prorokiem i powiedział: Okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje, i daj nam Swoje zbawienie. Wreszcie, by znana była jego radość, powiedział: Teraz puszczasz sługę twego, Panie, w pokoju według słowa twego: gdyż oczy moje oglądały zbawienie twoje. Prorocy powiedzieli o Stwórcy nieba i ziemi, że miał być z ludźmi na ziemi: Aniołowie oznajmili, że Stwórcą ciała i ducha przyjdzie w ciele: Jan w łonie pozdrowił Zbawiciela w łonie: starzec Symeon rozpoznał Boga jako dziecko.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Gdy wwdzili dzieciątko Jezusa rodzicy jego do świątyni, aby za nie uczynili wedle zwyczaju zakonnego, wziął je Symeon na ręce swoje i błogosławił Boga i mówił:

■ Teraz puszczasz sługę twego, Panie w pokoju.

■ Gdy przyjął Symeon Dziecię na ręce, wykrzyknąwszy, powiedział.

■ Teraz puszczasz sługę twego, Panie w pokoju.

■ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

■ Teraz puszczasz sługę twego, Panie w pokoju.

Onego czasu: Gdy się wypełniły dni oczyszczenia Maryi, według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Jezusa do Jeruzalem, aby Go stawić przed Panem, jako napisane jest w Prawie Pańskim. I tak dalej.

oto był w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon, a ten był sprawiedliwym i bojącym się Boga, i wyczekiwał pociechy Izraela. Nie tylko od Aniołów, od Proroków, od pasterzy, lecz również od starszych i od sprawiedliwych narodzić Pana otrzymuje poświadczenie. Wszelki wiek, obie płci i cudowne zdarzenia potwierdzają w to wiarę. Dziewica rodzi, rodzi niepłodna Elżbieta, niemy Zachariasz mówi, Elżbieta prorokuje, Mędrzec hołd składa, cieszy się Jan Chrzciciel w łonie zamknięty, wdowa Anna Go wyznaje, sprawiedliwy Symeon wyczekuje.

Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

Bogu niech będą dzięki.

Symeon, biorąc Jezusa na ręce swoje, zawołał i rzekł:

Tyś jest prawdziwą światłem na oświecenie pogan i chwałą ludu Twego Izraela.

Gdy wnosili Dzieciątka Jezus rodzice Jego, on wziął Je na ręce swoje: i błogosławił Boga, mówiąc.

Tyś jest prawdziwą światłem na oświecenie pogan i chwałą ludu Twego Izraela.

■ Prawdziwie sprawiedliwy, bo starał się o łaskę nie dla siebie, lecz dla ludu. Pragnął być wyzwolonym z więzów cielesnej słabości, lecz czekał, aby ujrzeć obiecanego Pana, wiedział bowiem, iż będą błogosławione oczy, które Go zobaczą. A on wziął Je na ręce swoje: „Teraz, o Panie, według Twego słowa, uwolnij sługę Twego w pokoju”. Zobacz, iż sprawiedliwy, jakby zamknięty w więzieniu cielesnej powłoki, pragnie wyzwolenia, aby zacząć być z Chrystusem. Albowiem być uwolnionym i pozostawać z Chrystusem to daleko lepsze.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Starzec niósł Dziecię, lecz Dziecię starcem rządziło:

■ Oddał cześć Temu, którego Dziewica poczęła, Dziewica zrodziła, Dziewicą zostając po narodzeniu.

■ Symeon, biorąc Dziecię na ręce, dzięki czynił i wielbił Pana.

■ Oddał cześć Temu, którego Dziewica poczęła, Dziewica zrodziła, Dziewicą zostając po narodzeniu.

■ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

■ Oddał cześć Temu, którego Dziewica poczęła, Dziewica zrodziła, Dziewicą zostając po narodzeniu.

■nego czasu: Gdy Jezus wstąpił do łodzi, weszli za Nim uczniowie Jego. A oto burza wielka powstała na morzu, tak że fale zalewały łódź. A On spał. I tak dalej.

■

■

■iąty znak uczynił, kiedy na łodzi z Kafarnaum rozkazał wichrowi i wodom morza; szósty, kiedy w krainie Gerazeńczyków pozwolił demonom wejść w wieprze; siódmy, kiedy wchodząc do swego miasta, uleczył drugiego paralityka spoczywającego na łożu; pierwszym bowiem sparaliżowanym był sługa setnika.

■Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■Bogu niech będą dzięki.

■ódlmy się.

■szchemogący wieczny Boże, Majestatu Twego pokornie błagamy, aby, jak Syn Twój Jednorodzony dnia dzisiejszego w postaci naszego ciała do świątyni został przyniesiony, tak abyśmy z sercem oczyszczonym przed Tobą stanąć mogli.

■rzez tegoż naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

■Amen.

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related